

Katedra Kosmetologii

Zakład Kosmetologii i Dermatologii Estetycznej

Wydział Farmaceutyczny UM

90-151 Łódź, ul. Muszyńskiego 1

Recenzja rozprawy doktorskiej mgra Mateusza Przylipiaka pt.

„Poprawa percepcji twarzy po zabiegach estetycznych oraz rola proporcji struktur twarzy w ocenie jej atrakcyjności”

Przedłożona mi do oceny praca związana jest z zagadnieniami z zakresu dermatologii estetycznej. Ocenie podlegała uroda, która ściśle związana jest z atrakcyjnością. Tematyka ta na co dzień szeroko przewija się w mediach jako promowanie kultu młodości. Z drugiej strony mamy starzenie się społeczeństwa i częste poddawanie się zabiegom, poprawiającym wygląd.

Na postrzeganie atrakcyjności, w tym atrakcyjności twarzy w dużej mierze mają wpływ kryteria indywidualne. Zdarza się, że osoba wzbudzająca czyjeś zainteresowanie, nie musi być postrzegana przez otoczenie jako atrakcyjna. Problem pojawia się, gdy chce się dokonać obiektywnej oceny poziomu atrakcyjności, w sposób mierzalny, co nie jest łatwe. Uroda i atrakcyjność to cechy subiektywne, a co za tym idzie z natury rzeczy trudno mierzalne. W tej sytuacji badania związane z wymienioną tematyką, tym bardziej wykonane w ośrodku akademickim, nabierają szczególnego znaczenia.

Tematem pracy jest - Poprawa percepcji twarzy po zabiegach estetycznych oraz rola proporcji struktur twarzy w ocenie jej atrakcyjności.

Doktorat stanowi cykl trzech publikacji, które są rdzeniem dysertacji doktorskiej.

Układ pracy jest typowy dla rozprawy doktorskiej, przygotowanej w oparciu o publikacje w czasopiśmie naukowym. Po wprowadzaniu w poruszane dalej zagadnienia i cele pracy, znajdują się kserokopie publikacji Doktoranta.

W dalszej części pracy Autor przedstawia wspólną dyskusję i wynikające z badań wnioski. Cytowane piśmiennictwo jest w większości anglojęzyczne i pochodzi z recenzowanych prac o zasięgu międzynarodowym.

W układzie pracy zawarte jest:

wprowadzenie (Rozdział 1), cel pracy (Rozdział 2), kserokopie publikacji (Rozdziały 3-5), dyskusja i spis piśmiennictwa (Rozdział 6), wnioski (Rozdział 7), streszczenie (Rozdział 8), lista publikacji (Rozdział 9).

Za cele pracy Doktorant postawił sobie:

- ocenę poprawy atrakcyjności twarzy pacjentów, po zabiegach chirurgów estetycznych - faceliftingu, korekty powiek, powiększania ust oraz iniekcji toksyną botulinową. Przedmiotem oceny były fotografie pacjentów przed- i po- zabiegu.

oraz

- zbadanie czy wielkość nosa, oczu lub ust są oceniane jako korzystne i nie wymagają żadnej zmiany, czy też należałoby je powiększyć lub pomniejszyć, aby twarz była postrzegana jako atrakcyjna.

Autor w swoich badaniach zdecydował się na zastosowanie tzw. inteligencji zbiorowej, czyli przeprowadzeniu ankiety wśród dużej grupy probantów. Wydaje się to bardzo trafnym wyborem.

Probandzi dokonywali oceny porównawczej określonej fotografii osoby z rezultatami innej fotografii, co pozwalało na przedstawienie atrakcyjności w liczbach oraz dokonanie analizy statystycznej.

W pierwszej części pracy ocenie podlegały zabiegi korekcyjne, które wykonywane były przez anonimowych chirurgów estetycznych. Do tych zabiegów należał lifting twarzy, korekta powiek, powiększanie ust oraz iniekcja toksyną botulinową. Anonimowe osoby dokonywały oceny fotografii pacjentów przed- i po- zabiegach. Pierwsza publikacja poddaje analizie zestawy zdjęć z kilkunastu portali klinik europejskich i amerykańskich, przedstawiające przypadki przed leczeniem i po leczeniu. Wyniki leczenia – w postaci zdjęć zostały ocenione przez 167 osób, a zdjęcia były prezentowane obserwatorom przez 7 sek. każde – przez 14 sek. para zdjęć. Obserwatorzy bezpośrednio oceniali atrakcyjność twarzy na prezentowanym zdjęciu, stawiając kreskę na

linii bez skali, która stanowiła jednostki arbitralne 0 -100(0 najmniej atrakcyjne, 100 - najbardziej atrakcyjne). Obserwatorzy dokonali ponad 18 tysięcy ocen.

Najwyższy stopień poprawy uzyskała korekta powiek ze średnią wartością 32,79 AU (arbitrary unit). Okolica oczu jest bardzo wrażliwa na upływ czasu i wiarygodnie odzwierciedla wiek pacjenta. Nie dziwi więc fakt, że poprawa atrakcyjności tej okolicy jest tak wysoko oceniana. W opinii respondentów, najwyższy wpływ na poprawę atrakcyjności twarzy, uzyskała właśnie korekta powiek. Na dalszych miejscach znalazła się toksyna botulinowa i lifting twarzy. Najniżej oceniono powiększanie ust. Jest to zabieg bardzo często wykonywany, nie zawsze jednak przez osoby w pełni profesjonalne. Wobec tego efekty mogą być niezadowolające. Stąd bardzo słuszne zwrócenie uwagi we wniosku nr 1 na konieczność wykonywania zabiegu wyłącznie przez lekarzy specjalnie do tego przygotowanych.

Uzyskane dane zostały przedstawione także w innej – bardzo ciekawej formie diagramów rozrzutu wyników. Wyniki na diagramie A,B,C – w kolejności korekta powiek, lifting twarzy oraz botox były wyraźnie skupione po stronie poprawy po terapii. Wyniki powiększania ust były natomiast dość jednolicie rozrzucone po całym polu diagramu, co oznacza, że część respondentów zaobserwowała polepszenie po zabiegu, ale podobna liczebnie część wskazała na pogorszenie, czyli niską ocenę.

Druga część pracy dotyczyła uzyskania odpowiedzi na pytanie czy wielkość nosa, oczu lub ust są oceniane jako odpowiednie, czy też należałoby dokonać korekty, aby twarz była postrzegana jako atrakcyjna.

Doktorant zastosował program komputerowy Photoshop, który pozwala na retuszowanie zdjęć. Tym sposobem przygotował zestawy po pięć fotografii w których jedna struktura twarzy, np. oczy były zmodyfikowane w stosunku do swojego pierwotnego wymiaru. Natomiast jedno ze zdjęć miało 100% pierwotnego wymiaru – nie zostało zmienione. Po przygotowaniu serii zdjęć umieszczono je w kolażach po pięć fotografii. Różnice pomiędzy fotografiami były niewielkie.

Wcześniej Doktorant opracował wizerunki 24 modeli (12 kobiet i 12 mężczyzn). Każdy z modeli reprezentowany był przez trzy kolaże (oczy, nos, usta). W badaniu wzięło udział 167 anonimowych respondentów. Kolaże prezentowano obserwatorom przez 15 sekund, respondenci wybierali zdjęcie, na którym ich

zdaniem modelka lub model wyglądali najkorzystniej. Swój wybór rejestrowali na papierowym formularzu ankietowym.

Najbardziej preferowany jako pożądany był zmniejszony nos, na drugim miejscu znalazło się powiększenie oczu. Natomiast kontrowersyjne były oceny dotyczące ust. Okazało się że przy zmianie proporcji ust, większość preferowała usta małe.

Na uwagę zasługuje fakt, że wszystkie uzyskane przez Doktoranta obserwacje wykazują znaczną znamienność statystyczną. Zgodne są także z ogólnie panującą opinią, że uważana za ładną twarz kobieca zbliżona jest proporcjami do twarzy dziecka - ma duże oczy, mały nos i małe usta.

Autor wyznaczył sobie dwa główne cele, do osiągnięcia których konsekwentnie zmierzał w swoich badaniach.

Na zakończenie przedstawione zostały jasno sformułowane wnioski, które w harmonijny sposób wynikają z przeprowadzonych badań.

- Powiększanie warg wypełniaczem może być wykonane tylko przez personel medyczny, to znaczy przez lekarza który odbył odpowiednie szkolenie.
- Poprawa atrakcyjności twarzy jest znamienna statystycznie po wszystkich testowanych zabiegach. Stopień wzrostu atrakcyjności twarzy u pacjentów którzy otrzymywali botoks jest porównywalny z poprawą po innych bardziej inwazyjnych zabiegach.
- Według opinii ankietowanych, potwierdzonych statystycznie, ładna kobieca twarz powinna mieć: większe oczy, niewielki nos i mniejsze usta.

Dwie prace anglojęzyczne, w których Doktorant przedstawił swoje wyniki, ukazały się w prestiżowym czasopiśmie amerykańskim o zasięgu światowym - Journal of Cosmetic Dermatology. Na uwagę zasługują dobrej jakości zdjęcia oraz staranne wykonana część statystyczna.

W trzeciej publikacji, która ukazała się w Dermatologii Estetycznej, Autor porusza problem atrybutów i atrakcyjności twarzy, zwracając uwagę na proporcje i rodzaje symetrii twarzy. Wydaje się że korzystnym byłoby trochę szerzej odnieść się w dyskusji do problemu symetrii twarzy.

Praca napisana jest w sposób zwięzły i przejrzysty. W niektórych fragmentach odczuwa się nieco za małą ilość znaków przestankowych – przecinków.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że mgr Mateusz Przyłipiak zaplanował i wykonał swoje badania w bardzo oryginalny sposób. Poruszana tematyka nie jest częstym przedmiotem rozważań medycznych. Badania dotyczące oceny atrakcyjności twarzy, która najczęściej poddawana jest zabiegom medycyny estetycznej, mogą stanowić przydatne narzędzia do spojrzenia na rezultaty zabiegów w sposób obiektywny.

W mojej ocenie praca mgra Mateusza Przyłipiaka spełnia wszystkie kryteria stawiane pracom doktorskim i wobec tego zwracam się do Rady Kolegium Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie mgra Mateusza Przyłipiaka do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora(nowy tryb).

Łódź, 2.03.2021

Helena Rotsztein